

Ahoj lišky a lišáci. Jak se vám doma daří? To je paráda, že nemusíte ráno vstávat, co? A spíte po obědě? Nebo jen odpočíváte? Nebo nemusíte ani odpočívát?

Až bude mít maminka moc práce a táta na vás nebude mít čas a vy se budete nudit, můžete nám nakreslit, co doma nejraději děláte, co vás nejvíc baví, nebo co vás nejvíc rozesmálo. (Doufám, že to nebudou jen počítače a televize.)

Máte splněné úkoly z minulého týdne? Rodičům dejte velkou pusu za to, že vám naše dopisy čtou a s úkoly pomáhají. My taky moc děkujeme rodičům za spolupráci a posíláme úkoly nové.

Moc vzpomínáme. Renata Makarová a Eva Špačková

Naučme se: **A, be, ce, de, kočka přede,
kocour motá, pes počítá.
Kolik nití do desíti?**

Ke slovu kočka, pes, nitě... - vymysli rýmy

(Na stůl můžeme položit 10 kusů vlny asi 20cm dlouhých, různé barvy, vedle sebe (můžeme nahradit pastelkami). Dítěti dáváme úkoly:

- Spočítej nitky.
- Jaké vidíš barvy?
- Která barva je druhá, šestá, předposlední, před bílou, za modrou...?
- Udělej dvě stejné hromádky.
- Která barva se ti nejvíc líbí, nelíbí, proč... ?
- Které barvy vybereme pro zimu, jaro... Které se ti zdají studené, teplé...? Ke každé barvě najdi, nebo vyjmenuj stejné předměty.

- Hádanky – Hádej na co myslím? Popíšeme (barvičky vln, nebo předměty kolem sebe.) Při kladení otázek se s dětmi střídáme.

Snažíme se aby dítě po celou dobu mluvilo více než my. Klademe otázky tak, aby na ně nešlo odpovědět jen ano – ne.

Cvičení podle písniček z pohádek - pojďme si společně zatancovat a zacvičit při hudbě. Ta radost v očích dětí stojí za to!

První pohádka

Princeznička na bále
poztrácela korále.

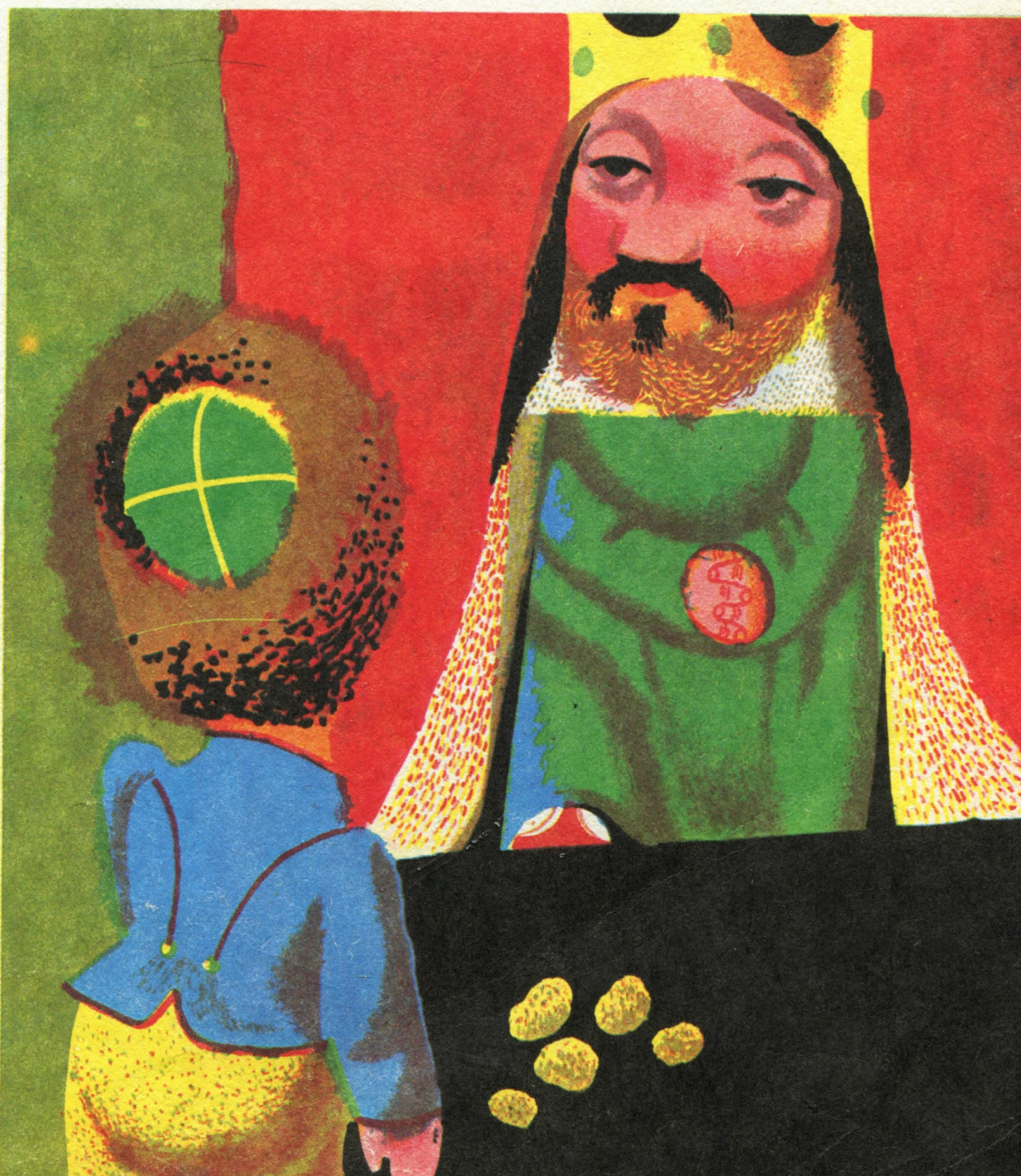
Její táta, mocný král,
Honzíka si zavolal:

„Honzíku, máš namále,
přines nám ty korále!“

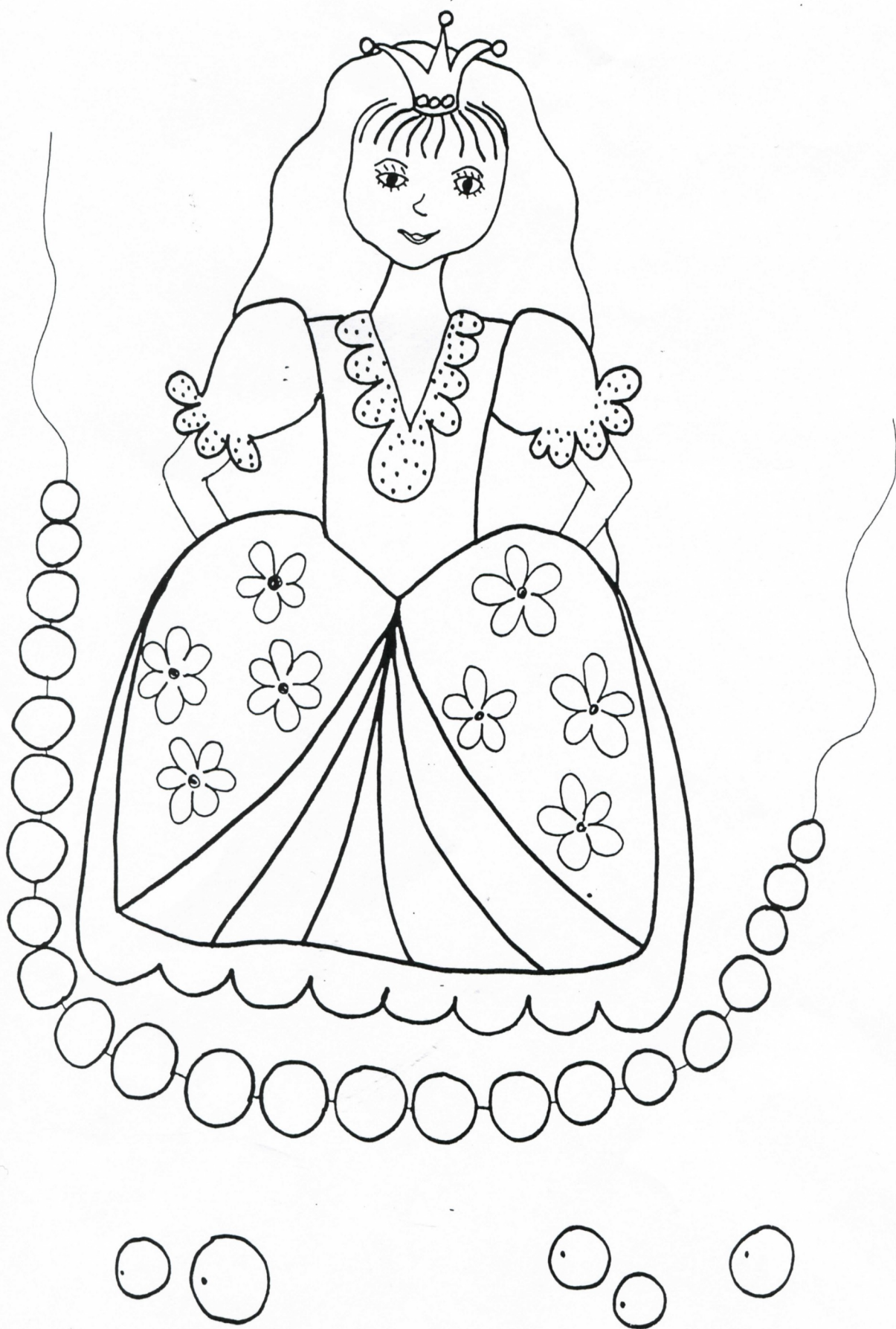
Honzík běžel za horu,
nakopal tam bramborů.

Vysypal je před krále:
„Nesu vám ty korále,

větší už tam neměli,
snědli je už v neděli.“

Přečtěme si **První pohádku** a vykresli princezně korálky. Pravidelně střídej dvě barvičky. Tužkou nakresli ještě jedny korále a pravidelně opakuj tři barvy.

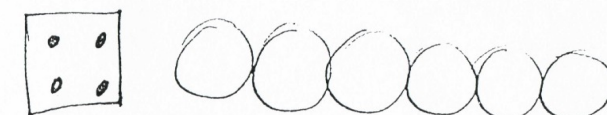
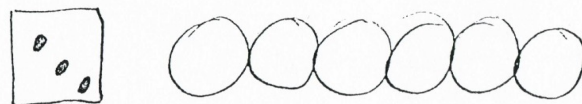
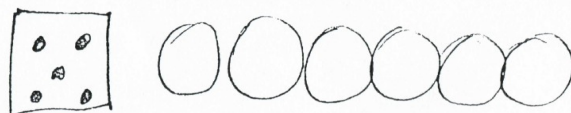
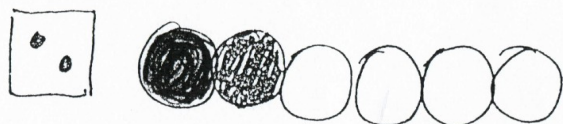

Spočítej puntíky na kostce(čtverci) a vybarvi stejný počet korálků.

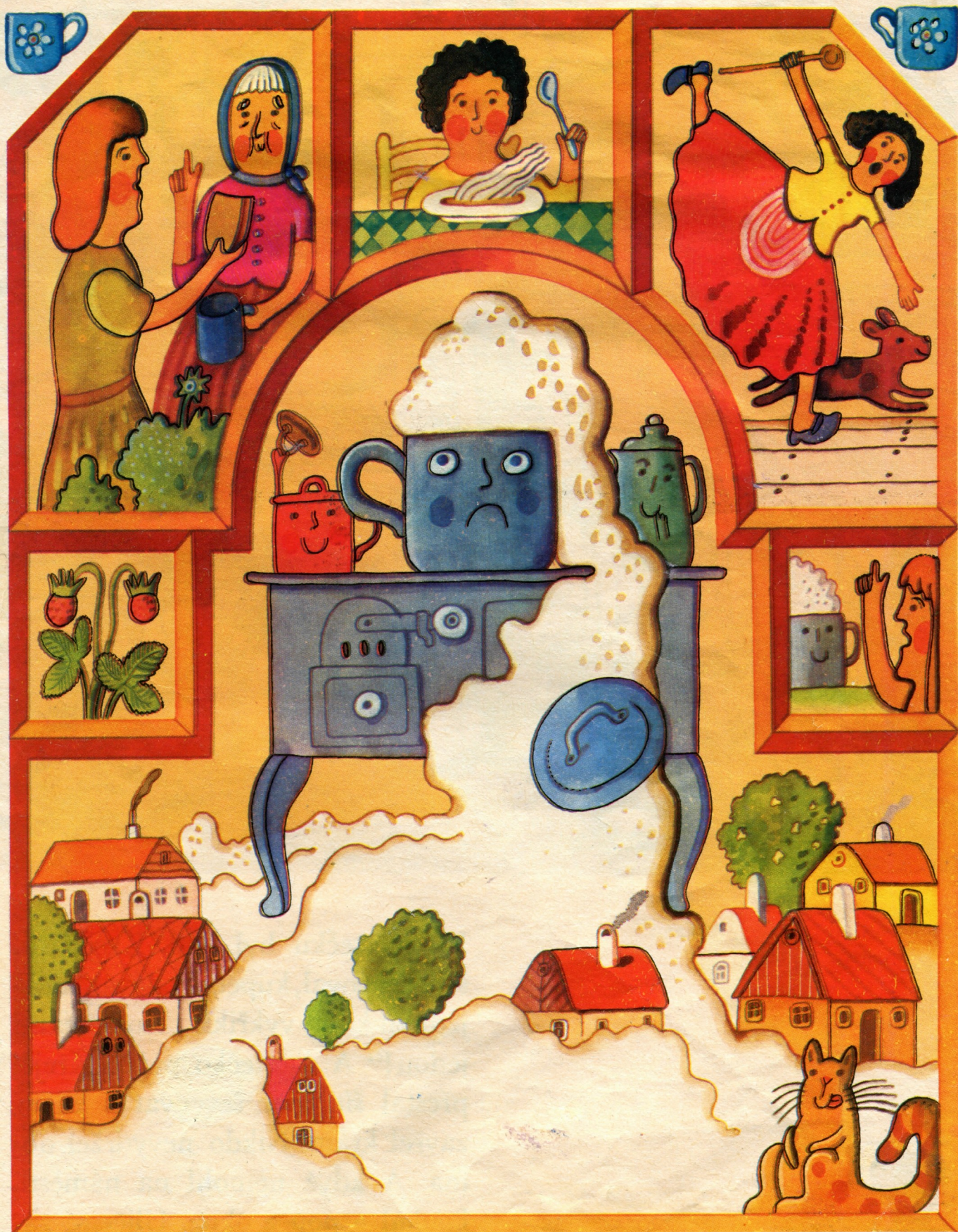
- kostku vykresli stejnou barvou jako puntíky.

- zkus sečíst vykreslené puntíky v řádku (2+5)

- najdi, kde je vykreslených korálků nejméně, nejvíce, stejně...

Pojďme teď navléknout pro mamku, sestru, nebo babičku hezké korále. A nemusí to být jen z korálků. Možná najdete doma knoflíky, těstoviny, nebo si můžete nastříhat plastové brčko pa pití. Zkuste se s dospěláky poradit, co by šlo navlékat. Poproste mamku o jehlu a nit, nebo tatku o tenký drátek, nebo bybářský vlasec a můžete se dát do díla.

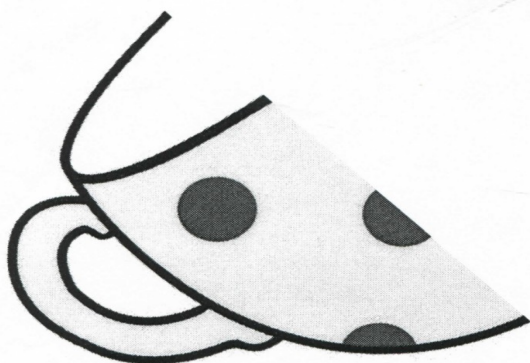
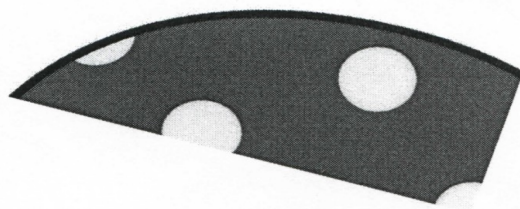
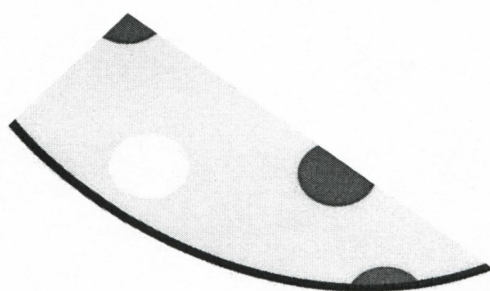
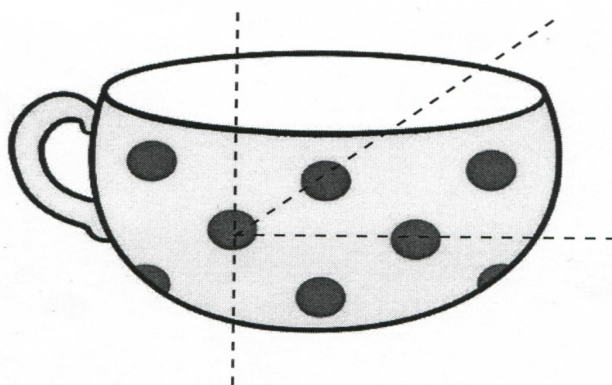

Vyprávěj co vidíš na obrázku (v celých větách)

- spočítej na obrázku domečky , hrnečky
- jaká může kaše být? Vymýšlíme co nejvíc přídavných jmen.(teplá, studená, sladká,....)
- jaká může být kočka, dům.....

Vystříhej střepy hrnku z pracovního listu

- správně sestav a nalep na čistý papír
- můžeš vykreslit a vedle nakreslit ještě jeden stejný
- spočítej, kolik hrníčků dává maminka do myčky, kolik je jich na stole, který je největší, nejmenší....

Dítě může samo vyprávět jakoukoliv pohádku z hlavy, nebo podle obrázků

- tvoření pohádkového leporela - stříhání po čáře - vystřihujeme obrázky ze starých časopisů, lepíme na papíry. Ty můžeme svázat, nebo slepit a vytvořit leporelo - povídání u obrázků.

Společně si můžete zazpívat jakoukoliv písničku pro radost

Nyní máš možnost zahrát si na detektiva. Dospělý ti bude vyprávět pohádku, kterou dobře znáš nebo kterou jsi alespoň jednou slyšel. Nebude to však stejná pohádka, jakou vždy slýcháváš. Příběh bude trochu pozměněn a tvým úkolem bude poznat, kdy tomu tak bude. Toho, kdo ti bude vyprávět, zastavíš a povíš mu znění, v jakém znáš pohádku ty. Pak se podívej na obrázky, vybarvi je a řekni, jak se která pohádka jmenuje.

Pro radost pár hádanek. - Zkus se některou naučit a vyzkoušej třeba babičku.

Hádky:

Nemotora skoro slepý, hlína se mu na nos lepí. Pracuje i v neděli, razí v zemi tunely.

- krtek

Nemá to huby, ale tři zuby, u jídla slouží, po něm netouží.

- vidlička

Přišla kmotra po večeři, stoupla si u našich dveří. Neuhne, když pes zaštěká, jenom kohouta se leká.

- tma

Nejraději za pecí přikrčena líhá, v očích se jí rozsvěcí, když na kořist číhá.

- kočka

Žádné oči, žádná pusa, žádný nos, uši dvě a z pod klobouku se mu kouří.

- hrnec

Tři kamarádi se koupají a potápí v jezeře, ale poté, co se vynoří, mají pouze dva mokré vlasy, jak to?

- protože třetí je plešatý.

- - - - -

A na závěr je tu pro vás hezká jarní pohádka.

Všimli jste si, že už se jaro začíná probouzet? Kousek od naší školky už jsem viděla první sněženky. Zkuste se vydat na procházku a sněženky najít. Samozřejmě je nebudeme trhat. Vždyť je to první pastva pro včeličky. Ale se sněženkami je někdy potíže. A o tom naše pohádka vypráví, Tak nezlobit, neodmlouvat, brzy spát a poprosit třeba tátu o přečtení...

No a o jaru zase příště....

Sněženková víla byla jarní víla, která vládla všem sněženkám. Díky ní tyto jarní květinčky zdobí zahrádky ještě před tím, než roztaje poslední sníh. Sněženková víla nosila krásné bílé šaty, ale přesto s nimi nebyla spokojená.

„Všechny ostatní jarní květinové víly mají šaty krásně barevné. Jen já musím nosit obyčejné bílé,“ vzdychala. Marně se ji její kamarádky, Narcisková a Krokusová víla, snažily přesvědčit, že její šaty

jsou nádherné.

„Žádná z nás nemá tak čisté a skvostné šaty jako ty. Jsou krásně bílé jako čerstvě napadaný sníh,“ ujišťovala ji Narcisková víla. „Jenže na sněhu vůbec nejsou vidět. Kdo si všimne sněženek, když sníh ještě neroztál?“ mračila se Sněženková víla. „To tvé žluté šaty na sněhu krásně září.“

„Ale tvoje šaty jsou tak půvabné. Bílé šaty mívají nevěsty a ty jsou vždy nádherné,“ přidala se Krokusová víla. „Tak si je vezmu, až se budu vdávat,“ dupla si nožkou Sněženková víla. „Ted’ chci mít šaty barevné jako máte vy.“

„Ale ty si nemůžeš šaty převléknout,“ vyděsily se ostatní víly. „Jsi Sněženková víla, pokud nebudeš jako sněženka vypadat, nemůžou sněženky na jaře kvést.“

Sněženkové víle to bylo jedno. Proč zrovna ona by měla mít nezajímavé bílé šatičky? Odlétla od svých kamarádek a začala se rozhlížet po nových šatech. Moc se jí líbí ty žluté, jako má víla Narciska. Dolétla mezi narcisky a domluvila se s nimi, že si od nich jedny šaty vypůjčí. Převlékla se a odlétla pryč.

Mezitím k narciskám dolétly její kamarádky a našly na zemi pohozené sněženkové šaty. Víly se lekly. Musí vílu Sněženku co nejdříve najít. Když nebude Sněženková víla ve svých šatech, zmizí sněženky ze všech zahrádek a trávníků.

Rozlétly se každá jiným směrem. Víla Narciska k lesu, víla Krokuska k městu. Víla Narciska po cestě letěla kolem zahrádek. Zastavila se a rozhlédla. Ráno tu ještě kvetly sněženky. Ted’ už po nich nebylo ani památky. Všechny sněženky ze zahrádek zmizely.

Víla Krokuska letěla kolem školky. Děti se zrovna vracely z procházky a byly nějaké smutné. Paní učitelky kroutily hlavami. Vydaly se s dětmi na procházku prohlédnout si jarní kytíčky, ale nenašly ani jednu sněženku. Vůbec neví, jak je to možné.

Krokusová víla se otočila a letěla k lesu. Takhle to nepůjde. Musí spojit síly a co nejdříve najít Sněženkovou vílu. Za chvíli dohnala vílu Narcisku. Pořád ještě zamyšleně koukala přes ploty zahrádek. Víla Krokuska jí řekla, co právě zjistila u školky.

Víly přemýšlely, co dál. Najednou uslyšely slabounký pláč. Vydaly se tím směrem a našly pod větvičkou keře plakat Sněženkovou vílu.

„Pročpak tady tak sedíš a pláčeš?“ pohládily ji po vláskách. Víla zvedla uplakaná očka a vzlykla:

„Když já jsem tak chtěla mít krásné žluté šaty, jako máš ty, Narcisko. Jenže teď je mám a na žádné zahrádce už nekvete ani jedna sněženka. Co tomu řeknou ostatní květinové víly? A co tomu řeknou děti, když se budou chtít se svými rodiči podívat na sněženky a žádné nenajdou? Sněženky přece jsou tak krásné kytičky s květy bílými jako čerstvě napadaný sníh nebo jako půvabné šaty nevěsty.“ Víly se na sebe podívaly. „Takže už ti nevadí, že bys nosila obyčejné bílé šatičky?“

„Ale vůbec ne. Chtěla jsem zářivé šaty, jako máte vy dvě, ale vůbec jsem si neuvědomila, že bílá barva je také důležitá. A bez bílé barvy by žádná sněženka nebyla sněženkou.“

„No, naštěstí se to dá snadno vyřešit,“ usmála se Krokusová víla a vytáhla sněženkové šaty, které vzala s sebou.

„Vy jste mi je přinesly?“ rozzářila se Sněženková víla a hned se do svých šatů převlékla. Zatočila se dokola a vzlétla. Rozletěla se nad okolní zahrádky, trávníky i parky. Všude zase kvetly sněženky. A mezi narciskami, krokusy a ostatními kytičkami jim to náramně slušelo.

Dokresli sněženkám listy a vymaluj. Potom si vem čistý papír a nakresli kytičku sněženek někomu pro radost. To už bude hračka.

